Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. Sergiu Suvac)
Dosarul nr. 2a-3393/24
(2-23026711-02-2a-21082024)

D E C I Z I E

25 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Nesmeianov împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 20 februarie 2023, reclamanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Sîrbu privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că în temeiul deciziei nr. DCA01018140 din 15 iunie 2021, Ala Sîrbu a fost găsită vinovată de săvârșirea contravenției administrative prevăzute de art. 354 Cod contravențional.
Susține că în rezultatul acțiunilor ilegale ale Alei Sîrbu, reclamanta a avut de suferit un prejudiciu moral, manifestat prin stres și nervozitate, ca urmare a acostării sale jignitoare.
Notează că natura cauzei în care a fost implicată, în lumina jurisprudenței CEDO, este calificată ca fiind penală.
Consideră că la caz sunt prezente cumulativ toate elementele unei răspunderi, urmare a acțiunilor ilegale ale Alei Sîrbu, realizate printr-o faptă ilicită extra contractuală.
Declară că, ținând cont de întinderea suferințelor cauzate reclamantei prin contravenție, suma de 10.000,00 lei este în măsură de a-i atenua suferințele

cauzate, cuantumul acestuia fiind, în viziunea sa, unul echitabil și proporțional suferințelor cauzate persoanei sale.
Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Ala Sîrbu, în beneficiul Nataliei Nesmeianov, a prejudiciului moral cauzat prin contravenție în mărime de 10.000,00 lei, precum și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 23 aprilie 2024, apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 21 august 2024.
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva. S-a acordat apelantei Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantei și reprezentantului său, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.
6. La 6 noiembrie 2024, apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2024 prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost recepționată la 1 noiembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.
7. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva.

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului s-a indicat, că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, fiind pasibilă casării.

Menționează că Ala Sîrbu a fost găsită vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 din Codul Contravențional în temeiul deciziei nr. DCA 01018140 din 15 iunie 2021.

Indică faptul că, în urma acțiunilor ilegale ale Alei Sîrbu, agresiune verbală / acostare jignitoare, i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin stres și nervozitate.

Precizează că nu recunoaște și nu susține nicio afirmație, acuzație sau circumstanță invocată de Ala Sîrbu sau de Svetlana Iacob.

Subliniază că, conform jurisprudenței CEDO (*cauza Lauko c. Slovaciei*), natura cauzei contravenționale este calificată ca fiind una penală, ceea ce implică garantarea dreptului la un proces echitabil și la prezumția de nevinovăție (conform art. 6 CEDO).

Relevă că prevederile art. 219 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală, art. 45 alin. (1) și art. 387 alin. (1) din Codul Contravențional îi conferă statutul de victimă și dreptul de a solicita compensarea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat prin contravenție.

Aduce la cunoștință că sunt întrunite cumulativ toate condițiile pentru angajarea răspunderii civile delictuale: fapta ilicită, prejudiciul moral (suferințele psihologice și frustrarea), raportul de cauzalitate și vinovăția autorului, stabilite prin procesul-verbal necontestat și decizia de sancționare.

Reiterează că comiterea contravenției de către Ala Sîrbu, a dus în mod inevitabil la un disconfort psihologic și o stare de frustrare, apelantul fiind nevoit să apeleze la organele de drept pentru restabilirea drepturilor încălcate.

Relatează că compensația pretinsă de 10.000 lei este echitabilă, rezonabilă și suficientă pentru a atenua suferințele morale cauzate, în conformitate cu practica CEDO (*cauzele Danev c. Bulgariei, Iovtchev c. Bulgariei, Antipenkov vs. Rusia*).

Evidențiază că, în jurisprudența CEDO, simpla constatare a încălcării săvârșite de organele de urmărire este suficientă pentru a atesta existența prejudiciului moral, fără a fi necesare probe materiale suplimentare privind suferințele psihice.

Afirmă că cuantumul despăgubirii solicitate respectă principiul general al echității și este în concordanță cu practica națională și cu sumele acordate de CEDO în cauze similare.

Atrage atenția asupra faptului că stabilirea unei compensații sub limita rezonabilă poate constitui ea însăși o încălcare a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 CEDO.

Semnalează că instanța de fond nu a stabilit toate circumstanțele esențiale pentru soluționarea cauzei și a încălcat normele de drept material și procedural.
Conchide că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, motiv pentru care se impune casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii civile.

9. În şedinţa judiciară, avocatul Alexandru Savva, ce acționează în interesele apelantei Natalia Nesmeianov, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac și în considerațiile anexate.

Intimata Ala Sîrbu, fiind legal citată pe email prin intermediul reprezentantul său, avocatul Igor Filip, în ședința instanței de apel, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive.
Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanței de apel:

10. Audiind participanți prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a admite cererea de apel declarată de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a casa hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.
11. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.
13. În temeiul art. 386 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel, dacă concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.
14. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
15. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele

care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

16. În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.
17. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
18. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
19. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
20. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
21. În opinia Colegiului, prima instanță, nu a ținut cont de aceste deziderate, nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce

a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

22. Colegiul atestă că potrivit deciziei seria nr. DCA01018140 privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 15 iunie 2021, Ala Sîrbu a fost sancționată contravențional în baza art. 354 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă, pentru manifestarea unui comportament huliganic față de Natalia Nesmeianov la 15 iunie 2021.
23. Colegiul constată că Ala Sîrbu nu a contestat decizia seria nr. DCA01018140 privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 15 iunie 2021.
24. Prin urmare, invocând prevederile articolelor 45, 387, 400, 442, 443 din Codul contravențional, articolele 9, 16, 19, 21, 1998, 2036 din Codul civil, la 20 februarie 2023, reclamanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Sîrbu privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.
25. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.
26. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, în termenul legal a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
27. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind respingerea cererii de chemare în judecată, este una incorectă, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator şi interpretarea eronată a normelor de drept material.
28. Cadrul legal speței sunt prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
29. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

30. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
31. Conform prevederilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.
32. Conform prevederilor art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Alin. (2) prevede că prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Alin. (3) prevede că reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Potrivit alin. (4), dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Iar potrivit alin. (5) al aceluiași articol, dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.
33. Conform prevederilor art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.
34. Raportând la caz prevederile legale sus-menționate, Colegiul reține că dreptul persoanei vătămate prin săvârșirea unei contravenții de a solicita repararea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial este recunoscut în mod expres de lege, în temeiul art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, iar exercitarea acestui drept este condiționată de întrunirea cerințelor legale privind

răspunderea civilă delictuală și, în ceea ce privește prejudiciul moral, de existența unor împrejurări care să justifice acordarea unei compensații bănești.

35. În materia răspunderii civile delictuale, repararea prejudiciului moral urmărește să ofere persoanei vătămate o satisfacție echitabilă pentru suferințele psihice suportate ca urmare a faptei ilicite, fără a avea caracterul unei sancțiuni suplimentare aplicate autorului faptei și fără a constitui o sursă de îmbogățire fără justă cauză pentru persoana prejudiciată.
36. Prin urmare, la stabilirea existenței prejudiciului moral și a întinderii acestuia, instanța urmează să examineze natura faptei ilicite, valorile personale asupra cărora s-a atentat, circumstanțele concrete în care a fost săvârșită fapta, consecințele acesteia asupra persoanei vătămate, precum și caracterul rezonabil și proporțional al despăgubirii solicitate.
37. Colegiul constată că, potrivit deciziei seria nr. DCA01018140 din 15 iunie 2021 privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, intimata Ala Sîrbu a fost sancționată contravențional în baza art. 354 din Codul contravențional pentru manifestarea unui comportament huliganic față de apelanta Natalia Nesmeianov.
38. Totodată, din materialele cauzei rezultă că intimata nu a contestat decizia respectivă, iar sancțiunea aplicată a fost executată prin achitarea amenzii contravenționale, circumstanțe confirmate prin înscrisurile anexate la dosar.
39. În aceste condiții, Colegiul reține că fapta contravențională imputată intimatei a fost constatată printr-un act al autorității competente, care nu a fost contestat, astfel încât circumstanțele respective nu pot fi ignorate la examinarea pretenției civile formulate de persoana față de care a fost manifestat comportamentul contravențional.
40. Contrar concluziei instanței de fond, Colegiul consideră că împrejurarea că intimata a fost sancționată contravențional nu constituie, prin ea însăși și în toate cazurile, o satisfacție echitabilă suficientă pentru persoana vătămată, de natură să excludă automat posibilitatea acordării unor despăgubiri pentru prejudiciul moral.
41. Or, sancțiunea contravențională urmărește realizarea scopului represiv și preventiv prevăzut de lege, în timp ce răspunderea civilă delictuală are drept finalitate repararea prejudiciului suferit de persoana vătămată. Cele două forme de răspundere au finalități distincte, astfel încât executarea sancțiunii contravenționale nu înlătură, în mod automat, dreptul persoanei prejudiciate de a solicita repararea prejudiciului moral, în condițiile legii.
42. În acest sens, dispozițiile art. 45 alin. (1) din Codul contravențional recunosc în mod expres dreptul persoanei al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție de a solicita repararea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat.

43. Colegiul nu poate reține nici argumentul instanței de fond potrivit căruia simpla constatare a contravenției nu ar putea justifica, în circumstanțele speței, acordarea unei compensații bănești pentru prejudiciul moral.
44. Este adevărat că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă circumstanțele în susținerea pretențiilor sale, iar reclamanta nu este scutită de obligația de a demonstra împrejurările relevante pentru stabilirea existenței și întinderii prejudiciului pretins.
45. Cu toate acestea, dovada prejudiciului moral nu trebuie redusă exclusiv la prezentarea unor înscrisuri medicale, a unor rapoarte de specialitate sau a altor probe care să ateste în mod direct suferințele psihice. Existența și intensitatea prejudiciului moral pot fi deduse și din natura faptei ilicite, contextul în care aceasta a fost săvârșită și consecințele firești pe care o asemenea faptă este susceptibilă să le producă asupra persoanei vătămate, apreciate în ansamblul materialului probator administrat.
46. Prin urmare, lipsa unor probe medicale sau a unor dovezi privind consecințe psihologice deosebit de grave nu justifică, în mod automat, concluzia că persoana vătămată nu a suferit niciun prejudiciu moral.
47. În speță, Colegiul reține că fapta intimatei Ala Sîrbu, constatată prin decizia contravențională menționată, a constat în manifestarea unui comportament huliganic față de apelanta Natalia Nesmeianov. Prin natura sa, un asemenea comportament este susceptibil să afecteze starea de liniște și echilibru emoțional a persoanei vizate, provocând sentimente de disconfort, indignare, umilință sau frustrare.
48. În aceste circumstanțe, susținerile apelantei referitoare la stresul și nervozitatea resimțite în urma comportamentului intimatei se coroborează cu natura faptei contravenționale constatate și nu pot fi înlăturate exclusiv pentru motivul că nu au fost prezentate probe care să ateste existența unor consecințe psihice de o intensitate deosebită.
49. Colegiul apreciază că, în circumstanțele concrete ale cauzei, comportamentul ilicit al intimatei a fost de natură să provoace apelantei un disconfort emoțional, care depășește nivelul unei simple nemulțumiri subiective și justifică acordarea unei compensații bănești cu titlu de prejudiciu moral.
50. Totodată, Colegiul subliniază că recunoașterea existenței prejudiciului moral nu determină, în mod automat, acordarea despăgubirii în cuantumul solicitat de persoana vătămată.
51. Potrivit art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil, mărimea despăgubirii se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de gradul de vinovăție a autorului, atunci când vinovăția constituie o condiție a răspunderii, precum și de măsura în care

despăgubirea poate aduce o satisfacție echitabilă persoanei vătămate. La această apreciere urmează să fie luate în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, eventuala restrângere a posibilităților de viață familială și socială și statutul social al persoanei vătămate.

52. Prin urmare, cuantumul despăgubirii trebuie să reflecte în mod rezonabil consecințele faptei ilicite asupra persoanei prejudiciate, fără a fi stabilit în mod arbitrar și fără a se transforma într-o sancțiune pecuniară disproporționată în raport cu gravitatea faptei.
53. Aplicând aceste criterii la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că apelanta a solicitat încasarea sumei de 10.000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, invocând stresul, nervozitatea și disconfortul psihologic cauzate prin comportamentul contravențional al intimatei.
54. Cu toate acestea, din materialele cauzei nu rezultă că fapta contravențională ar fi determinat consecințe deosebit de grave asupra stării psihice a apelantei, o afectare de durată a echilibrului său emoțional ori o restrângere semnificativă a posibilităților de viață familială și socială. De asemenea, nu au fost prezentate probe suficiente care să permită constatarea unor împrejurări suplimentare de natură să justifice acordarea despăgubirii în cuantumul integral solicitat.
55. În aceste condiții, Colegiul apreciază că suma de 10.000,00 lei este disproporționată în raport cu natura și gravitatea faptei contravenționale constatate și cu consecințele prejudiciabile care pot fi reținute în baza materialului probator administrat.
56. Pe de altă parte, Colegiul consideră că respingerea integrală a pretenției privind repararea prejudiciului moral, astfel cum a procedat prima instanță, nu asigură un echilibru corespunzător între gravitatea faptei ilicite constatate și dreptul apelantei la o reparație efectivă a suferințelor suportate.
57. Or, deși apelanta nu a demonstrat că fapta intimatei a generat consecințe psihologice de o intensitate deosebită, aceasta nu înseamnă că fapta a rămas lipsită de consecințe asupra stării sale emoționale. Natura comportamentului contravențional, precum și împrejurarea că acesta a fost îndreptat nemijlocit împotriva apelantei justifică recunoașterea unui prejudiciu moral, chiar dacă întinderea acestuia este una limitată.
58. În consecință, Colegiul apreciază că suma de 500,00 lei reprezintă o compensație rezonabilă și proporțională, apt să ofere apelantei o satisfacție echitabilă pentru disconfortul emoțional suferit, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, de natura faptei ilicite și de limitele probatoriului administrat.

59. Acordarea acestei sume nu urmărește sancționarea suplimentară a intimatei, ci repararea, într-o măsură echitabilă, a prejudiciului nepatrimonial cauzat apelantei, în conformitate cu principiile răspunderii civile delictuale.
60. În ceea ce privește argumentele apelantei întemeiate pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul reține că aceasta trebuie examinată prin raportare la particularitățile fiecărei cauze, fără a se putea deduce existența unui drept automat la despăgubiri într-un cuantum determinat doar din constatarea unei încălcări.
61. Jurisprudența invocată de apelantă nu înlătură obligația instanței naționale de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă natura faptei și consecințele acesteia justifică acordarea unei compensații bănești și care este cuantumul adecvat al acesteia.
62. În speță, Colegiul nu identifică temeiuri suficiente pentru acordarea integrală a sumei solicitate, însă apreciază că o compensație bănească modestă este justificată prin raportare la fapta contravențională constatată și la consecințele acesteia asupra apelantei.
63. În aceeași ordine de idei, Colegiul relevă că principiul reparării prejudiciului moral nu presupune stabilirea unei despăgubiri punitive și nici acordarea unor sume care să depășească în mod vădit gravitatea prejudiciului suferit. Reparația trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între fapta ilicită, suferințele persoanei vătămate și satisfacția echitabilă pe care plata despăgubirii este aptă să o ofere.
64. Prin urmare, suma de 500,00 lei se prezintă drept o reparație adecvată circumstanțelor speței, în timp ce pretenția în partea ce depășește acest cuantum nu este susținută de probe suficiente privind intensitatea și întinderea prejudiciului moral.
65. Distinct din cele constatate, Colegiul ajunge la concluzia privind admiterea apelului declarat de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva, a casa hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. c), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se admite cererea de apel declarată de apelanta Natalia Nesmeianov, reprezentată de avocatul Alexandru Savva.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 aprilie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Nesmeianov.

Se încasează de la Ala Sîrbu, în beneficiul Nataliei Nesmeianov, prejudiciul moral în cuantum de 500,00 lei. În rest, cererea se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan